

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Biblioteca Centrală
Regională
Hum-doara-Deva

TINEREȚE, PATRIOTISM

Prietenul meu, maistrul Radu Andrei, de la o fabrică din București, mi-a arătat zilele trecute ziarul „Știința tineretului“, în care era tipărită chemarea C.C. al U.T.C. Mi-a povestit, cu emoție, că acum douăzeci de ani se afla și el pe șantierul Bumbesti-Livezeni. Este acum un om matur, în vîrstă de aproape 40 de ani, dar i-a rămas în suflet ca un parfum amintirea acelor ani plini de entuziasm. El era atunci un băiat de la țară, care abia învăța să pășească în viață și nu avea nici o calificare. Pe șantier a învățat meseria de instalator și munca lui este prețuită.

Mii de tineri, care, de asemenea, astăzi sînt oameni ajunși la maturitate au lucrat atunci la Agnita-Botorca, Salva-Vișeu, Lunca-Prutului și pe alte șantiere ale construcției. Toți își amintesc de acele timpuri și povestesc tinerilor despre lupta lor înălțătoare, plină de eroism. Fiecare poate arăta cu mîndrie, de cite ori vine vorba despre marile obiective cu mindrie prin contribuția tineretului: „Aici am pus și eu umărul!“ Pe drept cuvînt s-a spus că vorba „șantierul tineretului“ este un simbol al hărniciei și eroismului tineretului din țara noastră.

Astăzi, întru o cinstită comemorie se cuvînta început al construcției patriei, C.C. al U.T.C. a lansat un apel către întregul tineret de la orașe și sate, să ia parte cu înflăcărare la munca ce se desfășoară pe numeroasele șantiere ale țării.

„Pe lângă șantierele tineretului existente deja — spune în chemarea C.C. al U.T.C. — organizațiile U.T.C. sînt chemate să răspundă prezent la construirea primei autostrăzi românești București-Pitești, a șoselelor Baia-Sprie-Sighet, Bumbesti-Livezeni și Cimpina-Comarnic“.

La sate, în momentul de față, se duce o luptă eroică pentru combaterea secetei. Tineretul de la sate are îndatorirea de onoare să-și folosească energia în mod creator, cinstind astfel pe frații și părinții lor, care cu 20 de ani în urmă au dat un strălucit exemplu pe șantierul Bumbesti-Livezeni și pe altele. Mii și mii de tineri de la sate au dat curs chemării. De la un capăt al țării, răsună cîntecele lor, imbinindu-se cu zgomotul uneltelor și înălțînd astfel, tot mai sus, stîndardul socialismului. Ei sînt conștienți că muncind pentru înflorirea țării, muncesc pentru viitorul lor și al urmașilor lor. De aceea, culpească de entuziasm fața și aduri noșilor, fertilizînd și făcîndu-l mai darnic, în ciuda condițiilor naturale neprielnice. Demni urmași ai tinerilor de la Bumbesti-Livezeni, tinerii din întreaga țară muncesc cu entuziasm în toate ramurile de activitate și nu nescind că patriotismul lor va constitui un frumos exemplu pentru generațiile viitoare.

ȘERBAN NEDELCU

In acest
număr

Pentru
recolta
'68

(pag. a 3-a)

MA-
GA-
ZIN

(pag. a 6-a)

JUDETELE
NOASTRE

Din Penteleu la izvorul Călmățuiului

De cînd lumea Buzăul a amintit de „Drăgaică“. Cam peste o lună de zile la Buzău va fi drăgaica în floare. Dacă ar fi să judecăm firea buzoiului de vesel om al cîmpiei, ar fi de ajuns să ne gîndim la drăgaică. Întrebați orice bătrîn : Cei Drăgaica ?

— E un danț, nepoate — o să-ți spună.

„A sări drăgaica — spunea Alecsandri — are sensul de a sări ca un nebun... Nici n-apuci a muri bine și ei încep a giuca drăgaica“...

Drăgaica înflorește în iunie, cînd e încărsă văzduhul. Și atunci parcă, acum văzută îndelung, dă peste margini exuberanță, voia bună, energia ciocotitoare a trupului și a sufletului. Poate fi ceva, ajuns pînă aici din adîncul vremii, de la strămoșii daci.

Vitalitatea băstinașului explică rapidă schimbare a stărilor și locurilor. Cunoscuți cîndva ca producători de cereale, iată-i acum împinzînd județul nou cu obiective industriale. Iată-i grăbindu-se să se instaleze în ce privește po-

tențialul economic. Buzăul dispune de suficiente materii prime locale, de suficiente rezerve care-i pot îngădui aceasta. În prezent își înalță zidurile, urmînd a intra în producție la sfîrșitul lui 1970, o întreprindere de fabricate din beton și o fabrică de drojdie pentru pline. Se va lărgi profilul uzinelor existente de sîrmă și a celei de prelucrare a masei de plastic. Își vor mări capacitățile de producție, răspunzînd astfel cerințelor crescînde în mod legitim, fabrica de zahăr din Buzău, cea de cărămidă din Rm. Sărat, cea de var de la Măgura, de diatomit de la Pătîrlagele.

Dominantă în economia județului a rămas agricultura. Dintr-o populație de peste 470 000 de suflete, numai 78 000 trăiesc în orașe. Șapte stațiuni de mașini și tractoare și șase mari întreprinderi agricole de stat fac baza agriculturii moderne a județului. Cooperativele agricole se resimț pozitiv de vecinătățile unor astfel de unități și trec însele la perfecționarea și modernizarea producției agricole.

Prof. DUMITRU ȘERBAN
președinte al Comitetului
județean de cultură și artă

(Continuare în pag. a 4-5)

REBUTURI ARTIZANALE

Ne apropiem tot mai mult de perioada de vîrf a sezonului turistic și autocarele aduc efective mereu sporite de vizitatori de peste hotare. Printre locurile cele mai căutate de către oaspeții străini, se numără și muzeele de etnografie și folclor, cu colecțiile lor de documente care inlesnesc atât de bine cunoașterea și înțelegerea sufletului mare al poporului român. O scoarță, un căuc, un lingurar, o furcă cu coarne, un șerpar, un merindar, închizînd în ele veacuri de simțire artistică, fură inima privitorilor îndemnîndu-l să le caute apoi și în magazinele de artizanat, pentru a le cumpăra. Dar oare găsește turistul în aceste magazine ceea ce i-a plăcut în lăcașul muzeal? De cele mai multe

ori, da. Magazinele de artizanat sînt tot mai bine aprovizionate cu produse ale creatorilor autentici de artă populară.

Cooperarea meșteșugărească se consultă și conlucrează tot mai strîns cu sfetnicia caselor județene ale creațiilor populare — metodiștii de specialitate și artiștii plastici reuniți în jurul instituțiilor culturale — iar rezultatele acestei conlucrări sînt vizibile. Frumosul ocupă în vitrinele și în rafturile magazinelor de artizanat un spațiu tot mai larg.

Din păcate, a mai rămas loc și pentru contrafaceri, pentru lucruri de prost gust, expuse spre vânzare nu fiindcă producția meșteșugarilor adevărați nu ar acoperi nevoile, ci

fiindcă unele secții ale cooperative-lor meșteșugărești nu înțeleg să renunțe la confecționarea de „suveniruri” banale.

În orașe de excepțională importanță turistică cum sînt Brașovul și Cîmpulung Moldovenesc (s-ar mai putea da și alte exemple), magazinele de artizanat oferă, în șarje masive, niște ouă din lemn strunjit, oribil lăcuite cu roșu și pictate cu floricele albe, o marfă de bilci, străină și potrivnică vechii și adevăratei noastre arte populare de încondeiere a ouălor. Se știe, și în presă s-a mai scris despre acest lucru, că în Suceava, în Vrancea și în alte zone sau vetre folclorice, sînt mulți meșteșugari, indeosebi femei, care, cu vopsele vegetale sau cu ceară — reluînd motive decorative de pe cusăturile naționale — izbutesc adevărate poeme pe o coajă de ou.

Ouăle încondeiate de țărani noștri pot fi văzute nu numai în marile muzee, ci și în expozițiile sezoniere sau permanente ale unor case de cultură, de unde însă turiștii nu și

le pot procura. Activiștii culturali suceveni afirmă că dacă, de pildă, la vizitarea unui monument istoric sau de artă, li s-ar oferi turiștilor spre vânzare un coș de ouă încondeiate, acestea s-ar goli într-o clipă. Numai secțiile artizanale ale cooperative-lor meșteșugărești nu înțeleg acest lucru. Ele continuă să ignoreze arta încondeiatului, producînd acele ouă date la strung și strident lăcuite, care, împreună cu diferite cutioare, aplice și alte flecuștețe pe care nu le cumpără nimeni, fac front împotriva frumosului.

Specialiștii instituțiilor culturale nu trebuie să treacă nepăsători pe lângă aceste ultime refugii ale prostului gust. Procesul de afirmare a valorilor artei populare se cere urmat cu grijă de la ceroul de creație sau expoziția organizate de căminul cultural sătesc, pînă la aceste expoziții cu vânzare care sînt de fapt magazinele de artizanat.

NICOLAE CULCEA

O măsură necesară
de prevedere

ASIGURAREA LA ADAS

— IV —

Administrația Asigurărilor de Stat practică numeroase forme de asigurări, atât de bunuri cît și de persoane. Fiecare dintre acestea corespunde unei anumite necesități, unei anumite măsuri de prevedere: pentru gospodărie, pentru autovehicule, pentru accidente etc. Există și asigurări care cuprind o complexitate de riscuri, atât în ceea ce privește bunurile cît și în ceea ce privește persoanele. Acestea pot fi încheiate atât de către cetățenii de la orașe cît și de către cei de la sate.

Astăzi prezentăm...

ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRIILOR CETĂTENILOR

Aceasta dă posibilitatea de a se obține despăgubiri pentru eventualele pagube la bunuri, să se încaseze sumele asigurate pentru urmările unor accidente (invaliditate permanentă sau deces), întimplare asiguratului și soției acestuia și pentru acoperirea sumelor pe care asiguratul (și membrii familiei) le-ar datora proprietarului, ca urmare a unor pagube provocate la imobil (incendiu, explozie), sau altor persoane pentru accidentarea lor și avarierea bunurilor lor, la domiciliul asiguratului.

Precizînd că în asigurare se cuprind aproape toate bunurile din gospodărie, adăugăm că asigurarea aceasta se referă atât la bunurile asiguratului și membrilor familiei acestuia (soția, copiii și orice alte persoane care locuiesc împreună și gospodăresc în comun cu asiguratul) cît și la cele aparținînd altor persoane, dacă se află în folosința sau păstrarea asiguratului și a membrilor familiei acestuia.

Iată numai cîteva din bunurile ce pot fi asigurate, prin încheierea unei asigurări complexe a gospodăriei: mobilier și obiecte casnice, îmbrăcăminte, încălțăminte, mașini de cusut, aparate electrice de uz casnic, frigider, răcitoare, unelte pentru uz gospodăresc, războaie de țesut, torcătoare, covoare, scoarțe, produse agricole, viticole, pomice, produse animale și alimente; unelte agricole, viticole, pomice, apicole și pentru deservire zootehnică, stupi de albine, mijloace de transport, material de construcții pentru uz gospodăresc, furaje etc.

Cîteva cuvinte despre cazurile în care, producîndu-se pagube, ADAS acordă despăgubiri. Menționăm doar pe cele mai frecvente: incendiu, trăsnet, explozie (chiar dacă trăsnetul sau explozia nu au fost urmate de incendiu), ploaie torențială, grindină, inundație, furtună, cutremur de pămînt, greutatea zăpezii sau a gheții, furt prin spargere, carbonizare totală sau parțială. Administrația Asigurărilor de Stat acoperă pagubele la bunuri rezultate și ca urmare a stricăciunilor accidentale produse la instalațiile de apă, canal și multe altele.

În numărul viitor al revistei vom prezenta alte amănunte despre asigurarea complexă a gospodăriilor cetățenilor.

AUREL CRIȘAN

Elena Țăranu din Cîmpulung Moldovenesc transferă pe ou modelul de pe altița fiicei sale Silvia

Foto: F. MICHIŢOVICI

Ce să citim

Constantin Prisnea: CATEDRALA SCUFUNDATĂ

Călător pasionat, mereu însetat de drumeție, și cărturar erudit răsfoind, cu voluptatea unui erou al lui Anatole France, cărți cu filele îngălbenite de vreme sau volume de versuri, mereu proaspete, Constantin Prisnea aparține tipologic scriitorilor de factura lui Calistrat Hogăș. Asemeni înaintașului său, el colindă neconținut drumurile țării, dar spre deosebire de el, nu manifestă o predilecție deosebită pentru munte. Marea, luncile, frurile, podgoriile bogate, centrele turistice sau care ar trebui amenajate ca atare, noile cetăți industriale exercită asupra-i o atracție nu mai puțin puternică. Și e interesat nu numai de frumusețile naturii și de pitorești călugări, deși descrierea unui chef al monahilor, ce-și justifică cu lux de argumente și erudiție misoghinismul, e făcută cu remarcabil talent (*Mai amară decît pelinul*). El caută și urme vechi ale existenței oamenilor pe acest pămînt, obiceiuri străbune care s-au mai păstrat pe alocuri, monumente glăsuind despre civilizația și gustul artistic rafinat al românilor. Și descoperă, pretutindeni, oameni pasionați, care modești și din proprie inițiativă, fac arheologie și organizează muzee (părintele Mătase din Piatra Neamț, Flaminu Mîrtza din Cîmpulung-Muscel), iscodesc unelte noi și fac, neștiuți de nimeni, artă autentică (Ion Tăpălagă din Rășinari), inimoși președinți de cooperative agricole, care pun mai presus de orice interesul obștesc (Gheorghe Tudose din Stoicănești), oameni simpli care s-au smuls individualismului și au desprins a se dărui (Cîmpeanu din Bistra), entuziaști activiști culturali ca Pușcaș (care reușește să organizeze o „seară de concert la Bistra” cu unii dintre cei mai străluciți interpreți ai țării).

Reportajul colorat și esul în care tehnica montării citatelor e pe deplin stăpînită, poemul în proză, povestirea scurtă, toate aceste specii sînt utilizate cu succes. Și din fiecare pagină se simt bătăile unei inimi generoase și zîmbetul cald al unui om însetat de toate frumusețile și bucuriile vieții.

EUGEN LUCA

Maria Arsene: „LOS“

În noua carte a lui Maria Arsene, avem o suită de secvențe dinamice, în care ni se istorisește de fiecare dată o altă povestire. Toate au însă menirea de a reliefa lupta unor victime ale nazismului, desfășurată în cele mai crunte condiții, pentru a rezista moralicește dușmanului, pentru a-și menține demnitatea, pentru a-și conserva omenia. Acțiunea se petrece într-un tren bordel pus la dispoziția ofițerilor săi de Hitler, populat cu deținute aparținînd tuturor națiunilor europene și care, toate într-un fel sau altul, nu cedează terorii care se exercită asupra lor, luptă prin mijloace dintre cele mai diferite împotriva călăilor lor și nu o dată reușesc să-i batjocorească crunt. Se rețin bine figurile tinerei din Ucraina care îi amenință pe ofițerii „oaspeți” cu un atac al partizanilor și îi silește să semneze un manifest antihitlerist; al franțuzoaicei care, sub diverse pretexte, își trimite clienții la moarte sigură, a tinerei sirboaise, a polonezei și a evreicii din România, pe care încearcă s-o salveze un ofițer român, ucis mișelește.

Los e nu numai o viguroasă demascare a nazismului, dar și o convingătoare demonstrație că omenia, demnitatea, simțul solidarității, pot fi apărate în orice împrejurări, că forța poate distruge fizic nu și sufletește oamenii. Cartea dobîndește astfel semnificații mult mai adînci.

ION MATEESCU

ACȚIUNI DE MASĂ ÎN TOATĂ ȚARA

**PENTRU
RECOLTA
'68**

Hotărârea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri privind măsurile pentru combaterea efectelor secetei a pus în mișcare energia nebănuite. Cej ce străbat drumurile țării zi de zi, săptămână de săptămână, pot să-și dea mai bine seama de amploarea acțiunilor întreprinse pentru protejarea culturilor în toate județele. Cisterne montate pe camioane, instalații de tot felul, mecanici, specialiști, elevi și bineînțelese mase de țărani cooperatori de toate vârstele, încadrați în echipe, fac totul pentru ca plantele să-și poată primi apa necesară. Este vorba aici de conștiința și simțământul răspunderii fiecăruia față de producție.

În condițiile acestei primăveri de mare uscăciune, oamenii muncii de pe ogoare chibzuiesc, caută soluții și găesc. Se folosesc toate resursele de apă, toate mijloacele începând cu punerea în funcțiune a instalațiilor pentru irigații după o prea lungă pregătire, se folosesc chiar și piraiele mai puțin pretuite până acum. Fiecare picătură de apă își are prețul ei, pentru că apa întrefine viața plantelor și asigură recolta pe o anume suprafață. Activitate fără răgaz se desfășoară la Șoldanu-Ilfov. Toate utilajele de udare funcțio-

nează din plin. Munca este organizată în două schimburi. Apa curge pe toate canalele. Tinăra plantație de piersici a fost udată cu sprijinul elevilor. În județul Argeș, la Albota nu există nici un riu. Totuși s-au găsit posibilități prin săparea unor gropi în valea Teleormănelului. Zilele trecute peste o sută de oameni cărau apă pentru culturi.

Până de curind în multe unități agricole din județul Dolj, acțiunea de combatere a efectelor secetei se desfășura în mod cu totul nesatisfăcător. În sectorul legumicol, spre exemplu, cooperativele agricole își prevăzuseră irigarea prin aspersiune și brazde a 1676 hectare. Au fost amenajate peste 1000 de hectare. Iată însă că în ultimele zile s-au putut executa și lucrări de reamenajare în vechile sisteme de irigații din grădinile de legume pe mai mult de 1500 hectare. Așadar, ceea ce nu s-a făcut în mai multe luni de zile, s-a realizat în 2-3 săptămâni și chiar în câteva zile. La Gruiu-Ilfov, la Frumusești, cartofii timpurii sînt udați cu apă de cișmea cărată cu ajutorul unei cisterne de 3000 litri, montată pe un camion. Acțiuni reușite se duc în foarte multe cooperative agricole din țară.

Mai există însă, din păcate, și sate unde chibzuiala se prelungește și

zilele trec, plantele suferă. La C.A.P. din Palazu Mare, din 332 hectare planificate nu s-au udat decît 55 hectare o singură dată. La Ovidiu, aspersoarele lucrează cu mai puțin de jumătate din capacitatea lor; la Dumbrăveni și Fintinele, județul Suceava, cu mari suprafețe de irigații, nu s-au organizat brigăzi speciale conform indicațiilor. În unele unități agricole cooperatiste din județele Gorj, Bacău, Ialomița, Prahova, prima udare s-a făcut pe suprafețe prea mici față de suprafețele amenajate. Și de bună seamă că exemple de acest fel mai sînt. Ce așteaptă conducătorii unităților sus-amintite, specialiștii, organele locale ale puterii de stat?

Din datele primite cu privire la starea timpului rezultă că uscăciunea va mai persista. Chiar dacă vor cădea ploii, tot se va simți nevoia udăturii din pricină că pămîntul e lipsit de umezeală. Se impune așadar intensificarea lucrărilor de irigații, punerea în stare de funcționare a tuturor agregatelor, folosirea tuturor mijloacelor atît ziua cît și noaptea, pentru ca plantele să primească minimum necesar dezvoltării. Este chemare la care au răspuns cu entuziasm miile de oameni ai muncii, o datorie patriotică.

COOPERATORII ÎNTREȚIN CULTURILE

Membrii cooperativei din Valea Mare și Turia, județul Olt, lucrează cu ardoare pentru întreținerea culturilor, avînd în vedere timpul secetos, nefavorabil dezvoltării plantelor.

Pînă în prezent la C.A.P. Valea Mare au fost prășite cele 200 ha. cu floarea soarelui, în fruntea acestei acțiuni sîntîndu-se brigada de cîmp condusă de Gheorghe Sburlîț, urmată de brigada condusă de Dumitru Pestrîțu. Tot aici a fost plivită întreaga suprafață cu griu de

1150 ha. Cele 5 ha. cu căpșuni întreținute și ele în bune condiții, vor aduce venituri mari dat fiind faptul că starea lor de vegetație în prezent este bună și în curînd va începe valorificarea.

La C.A.P. Turia cele 100 ha. cu floarea soarelui au fost prășite marile o dată și-n prezent se execută prima prășală la porumb, așa cum fac cei de la Valea Mare.

Mobilizați de conducerea celor două cooperative, membrii coopera-

tive lucrează intens la irigarea culturilor din grădinile de zarzavaturi folosind apa din riul Dirjov. Cei din brigăzile de vegetație în pomii, via pe suprafața de 60 ha. cu găleți, pompe, butoaie, cisterne. Se duce o muncă intensă în această direcție pentru combaterea secetei, evidențîndu-se sute de cooperatori și un special brigada condusă de comunistul Dan Gheorghe.

**FLOREA C.
DUMITRU**

...FIECARE SURSĂ DE APĂ

Omul trebuie să manifeste în permanență inițiativă dar cu deosebire în momentele de maximă necesitate. Ce fac de pildă acum cooperatorii noștri pentru a recupera apa pierdută din sol, din cauza secetei prelungite? Majoritatea unităților au dovedit o sîrguință cu totul aparte în căutarea de soluții și mai ales operativitate. E adevărat că intențiile lor se mai lovesc de rezistența unor instituții al căror rost este de fapt să ușureze nu să îngreueze concretizarea inițiativei.

La Ulmu și Grădiștea, cu tot zorul cooperabilor de a uda pămîntul, instalatorii de la Întreprinderea de electricitate Călărași întîrzie și acum terminarea racordului electric la stațiile de pompare. Cei de la I.F.A. București și-au luat obligația contractuală ca încă de la 15 aprilie să realizeze instalația pentru irigarea a 160 de hectare semănate cu porumb, floarea soarelui și lucernă la C.A.P. Slobozia Nouă. Dar nici pînă azi nu s-au prezentat la lucru. Și în unele locuri din sistemul financiar bancar, formularistica împiedică desfășurarea grabnică a dotărilor și amenajărilor pentru irigare.

Recenta hotărîre a partidului și guvernului privind prevenirea și combaterea efectelor secetei pune un puternic accent pe inițiativa locală a țărănilor cooperatori. În județ avem cooperative agricole fruntașe la culturi irigate, cum este de pildă C.A.P. Albești la porumb irigat, Ciochina la lucernă și altele. Județul este prins în cotul larg al Dunării și Borcei. Folosite mai intens, aceste surse inepuizabile ne-ar putea asigura pentru totdeauna necesarul de apă.

Mulți gospodari s-au călit în lupta cu seceta. Dar sînt unii care aud parcă pentru prima dată de ea abia acum. A venit deunăzi la Uniune un trimis al C.A.P. Luciu ca să ne ceară o pompă. Redau dialogul:

- După cite știu, dumneavoastră aveți pompă.
- Avem, dar i-au slăbit lagărele și nu mai trage.
- În timpul iernii, puteați prea bine să o puneți la punct.

Le-am amintit de C.A.P. Tomnatic, ai căror meșteri au făcut singuri pompe pentru tot necesarul unității și au livrat, la cerere, și la alții. Se întîlnesc cîteodată la două unități cu condiții de sol și climă identice mentalități diametral opuse. Cooperativele agricole Grindu și Balaciu, asemănătoare sub aspect pedo-climatic, prezintă sistematice diferențe izbitor de mari în producțiile în cîmp. Ele au procedat diferit în privința irigațiilor. C.A.P. Grindu irigă în plin bărăgan, din puțuri de mare adîncime, și desigur nu fără greutățile pe care le comportă procedeul, 120 hectare de lucernă. Cei din Balaciu au irigat pînă în prezent o foarte mică suprafață deși au la îndemînă Ialomița. Cei din Făcăeni au irigat izlazul cu apă din Borcea, ridicînd producția de masă verde de la 4000 la 100000 kg la hectar.

O bună sursă de irigare o constituie, în județul nostru, și lacurile de acumulare din izvoare și ploii. C.A.P. Slobozia Nouă și Gheorghe Lazăr au făcut în comun lucrări de amenajare a lacului Iezer. Construcția unui dig, a unei stații de pompare și a unei conducte de 3,5 km reglează aici nivelul apei după cerințele de irigare, permițînd udarea unei suprafețe de 1600 ha din raza ambelor unități. Lacul este amenajat totodată ca eleștere pentru pește de crescătorie. Nu se poate vorbi însă de o exploatare completă și intensivă a apei din lacuri și din celelalte surse. Mai sînt încă multe de făcut în această direcție. Pentru noi constituie un comandament urgent și o îndatorire patriotică utilizarea fiecărei surse de apă în această perioadă de uscăciune.

Ing. CONSTANTIN ENACHE
vicepreședinte al Uniunii județene C.A.P.
Ialomița

Scritori români despre economie

...Cine deprețuește cîștigul cel mic, pierde pe cel mare. Scumpul totdeauna pîgubește și leneșul mai mult aleargă. Fii stringător interesîndu-te și de cel mai mic lucru.

ION CREANGA

...Economia, adică dreapta cumpănire între fcloasele aduse de cutare cheltuială și sacrificiile făcute pentru ea; aceasta atît în economia generală a statului, cît și în cea individuală.

MIHAIL EMINESCU

...Cine dă, de pildă, 10 bani pe zi mai mult decît are nevoie să dea, face o cheltuială de prisos de 36 de lei pe an. Cheltuielile de felul acesta devin cu timpul deprinderi rele, și cît e de greu să te dezberi de un obicei rău, o știm cu toții. Cine se gîndește mereu să cumpere tot ce-i place, acela foarte lesne o să uite că trebuie să plătească. Nu zic să fii zgîrcit și murdar, și să te lipsești de toate; zic numai că trebuie să ții paraua în șapte noduri și s-o invîrtești de șapte ori între degete, pînă s-o dai.

GEORGE COȘBUC

...Economia este ordinea pe care trebuie s-o ai în toate zilele. Economia este fîrarea de orice risipă.

M. SADOVEANU

...A face economii, în general, înseamnă, mai ales, a-ți asigura hrana intelectuală, bugetul spiritual. Punerea deoparte nu-i avariție, omul înțelept nu stringe ca să stringă, ci ca să cheltuiască în mod superior.

GEORGE CALINESCU

: Costache Negri, Gheorghe Sion, deleni așezați de mai înainte în gust Treboniu Laurian, Aron Floer, Constantin Romanu Vivu,

ledralei, în ziua de 14 mai era o fedrală, în fața celor ce putuseră mion Bărnăuți își desfășoară ea, în care cerea ștergerea de înseculară în care fuseseră ținuți națiunii române egală în dreptul.

e cimpul din apropierea Blajului ia Libertății se expunea programelor: independența națională a țării, egalitate și frățietate, desdijmelor fără despăgubire, liberului, ștergerea dării pentru înțințarea dării minerilor, libertății, tiparului, libertatea personală națională formată din poporul școli de toate gradele și a unei năni, purtarea sarcinilor de toți privilegiilor, o nouă constituție și

a fost cea mai impunătoare maromân de pină atunci, prin mul-

țimile adunate — peste 40 000 de oameni — și prin hotărârile luate. Căci mulțimile adunate pe Cimpia Libertății cerură cu glas tare „unirea lor cu țara“.

Sub impresia acestei adunări își concretizează revoluționarii moldoveni refugiați la Brașov programul din 24 mai, cunoscut sub numele de Principiile noastre pentru reformarea patriei. În acest program se cuprind deosebite probleme ale vremii: împrietărirea țărănilor fără răscumpărare, unirea Moldovei și Țării Românești într-un singur stat, desființarea tuturor corvezilor, libertățile fundamentale ale burgheziei, libertate, egalitate, drepturi personale. Aceste probleme și altele sînt cuprinse și în programul muntinilor cuprins în Proclamația de la Islaz din 9 iunie.

În întreaga vară a anului 1848, revoluționarii din cele trei țări acționează, iau legături unii cu alții în vederea coordonării programului unitar și acțiunilor comune. Ei sînt prezenți la adunarea de la Lugoj a bănățenilor de la sfîrșitul lunii iunie, unde iau legătura cu fruntașul revoluției din aceste părți, Eftimie Murgu. În ajutorul revoluției din Țara Românească și a celei din Moldova, care se pregătea să reînceapă, un congres al tuturor românilor urma să aibă loc la București, la inițiativa lui Nicolae Bălcescu, Aug. Treboniu Laurian, Eftimie Murgu.

Cînd revoluția din Țara Românească este înăbușită de forțele coalizate țariste și turcești, în toamna anului 1848, revoluția se concentrează în Transilvania. Aici, în a doua jumătate a lunii septembrie are loc o nouă adunare, cu participarea altor zeci de mii de țărani, intelectuali și grăniceri. Acum se hotărăște organizarea militară a românilor, în legiuni, în frunte cu prefectii, pentru apărarea revoluției.

Revoluția românilor se concentrează în Munții Apuseni, unde Avram Iancu și ceilalți prefecti organizează o adevărată putere a poporului care apără cu vitejie cetatea munților în fața încercărilor armatei maghiare de a o cucerii. Aici se intrunesc, în mijlocul taberei, la Zlatna, la sfîrșitul lunii ianuarie, reprezentanții revoluției din Transilvania, Țara Românească, făurind proiecte de unire a tuturor forțelor revoluționare pentru realizarea programului statornicit mai înainte.

Aceste pagini glorioase, de vitejie și mare vrednicie s-au înscris cu litere de aur în cartea veșniciei neamului românesc. Ele n-au putut fi șterse de baionetele și tunurile austriece și țariste unite împotriva revoluției și aveau să lumineze tot mai viu peste decenii, pînă la împlinirea vrierilor pentru care au luptat și s-au sacrificat miile dintre cei mai vrednici fii ai poporului român: dreptatea socială și unitatea națională.

Prof. ȘTEFAN PASCU
membru corespondent
al Academiei Republicii Socialiste România

Patrie

De ce este, din toate, mai cuprinzător Cuvîntul patrie? Fiindcă el imbină Gînd, frumusețe și lumină, Din cîte pier, e cel nemuritor.

Ce-avem în noi, adînc, înălțător: Îndemn la luptă, cu virtos răsunset Și strămoșescul tulnicului sunet, Adie în cuvînt, răscolitor.

Doar trei în ale lui silabe Și nu-i pe lume altul mai frumos. În fagure se-nșiruie-podoabe, Sălașele și oameni el răsfrînge

În chip firesc și-armonios Sub mîngăioasa lui arcadă.

Ce simți întii, e dragostea de țară, Iar simțămîntu-acest cuprinde-n el Întinse văi, munții ce-o împresoară De cînd se-nalță aici viteazul ei drapel. Mari Bistrițe cu luciul de oțel Și Dunărea și Marea-s cîngătoare A bărăganurilor roditoare, Ca tot ce are mîndra noastră țară În plaiurile ei insoritoare.

CAMIL BALTAZAR

Năzuința

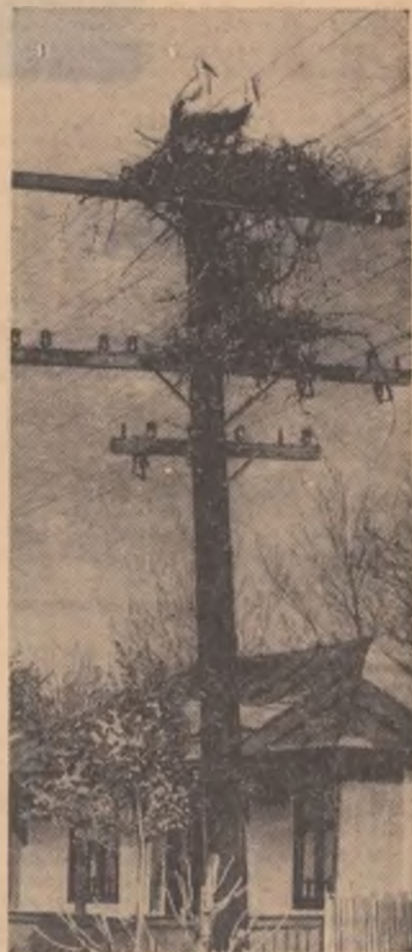
Strivit de întuneric și de glod De taine grele și de îndoială S-a tot zbatut să scoată la iveală Din lutul greu, măcar un strop de rod

Dar cînd lumina zilei te înșeală, Iar toată viața-i strînsă într-un nod Și spaime mari din adîncimi îl rod Cum să străpungi țării de nicovală?

De ce l-au pus în brazda asta udă, Unde-n icneli și trudă grea asudă Să salte din pămînt măcar un pic?

Dar s-a vărsat dogoarea de aramă Ce din adîncuri la viață-l cheamă Și s-a trezit deodată-n scare spic.

I. TERBESCU

Liniorii
Foto: A. CARTOJAN

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCUL LOR

„A prins mămăliga coajă...“

Ce vrea să spună vorba aceasta: a prins mămăliga coajă și în ce împrejurare se folosește ea?

Vom avea, mai edificator, răspunsul pornind de la un anume pasaj în care expresia își dezvoltă, în chip minunat, tîlcul ei profund.

Există în Povestea lui Harap Alb, cu care Ion Creangă a înzestrat literatura română, un episod merit să înfățișeze adevărul cuprins chiar în „vorba“ aci discutată: ne gîndim la momentul în care, vîzînd cit de urit se poartă cu Harap Alb spinul, îi spun acestuia fetele Craiului: „— Vere, nu faci bine ceea ce faci. Dacă este că a lăsat dumnezeu să fim mai mari peste alții, ar trebui să avem milă de dinșii, că și ei, sărmanii, sînt oameni!“

La acest îndreptățit reproș, spinul zice „cu viclenia lui obișnuită“ (după cum notează marele povestitor): „— Hei, dragele mele vere, dumnea-voastră încă nu știți ce-i pe lume. Dacă dobitoacele n-ar fi fost înfrinate, de demult ar fi sfîșiet pe om, și trebuie să știți că și între oameni, cea mai mare parte, sînt dobitoace care trebuiesc ținuți de friu, dacă și-i voia să faci treabă cu dinșii“.

Față de spusele acestea ale spinului, Creangă simte nevoia să intervină cu remarcă: „Ei apoi... zi că nu-i lumea de apoi. Să te ferească dumnezeu, cînd prinde mămăliga coajă. Vorba ceea: dă-mi doamne, ce n-am avut, să mă mier ce m-a găsit“.

Nici că se putea o mai nimerită caracterizare a purtării spinului, care, la început, blînd, mînos, pîrînd moale ca mămăliga, devine, la un moment dat, aspru, tiranic, cu pumnul tare. Așa ne apare spinul — odiosul personaj din Povestea lui Harap Alb — cum glăsuiește vorba din popor: a prins mămăliga coajă...

N. MIHĂESCU

Dați-mi-l, și nu ne mai ci un capăt de ață.

reji se uitau unii la alții și decît cei beți, își stîrn lumina palidă a celor țări, răm se prin sfesnicile salonului. Unul dintre boierii, dintr-un capăt, și-l niște saci, pe sofale, clăie lă. Aici, trei firtați le vaericalele și-i ușurau de asupră-le.

flia, înghițea noduri, se răbusea jos, moale, schioază. În salon s-a răspînpăr pirlit, cum se răspîne. la Ignat. Unii începură lții se trezeau din leșin și a oară, mai adînc. Singură cînd glasul lui Alexa, ieși asă:

turcul care l-a ucis pe !

omnia ta! a strigat Alexa, de tare.

musafiri leșinară, fie pe covoare, căzînd ca sacii od.

avea, a suris Zulnia, aș oldovei.

omnia țării l-ai ucis pe ! i-a smuls Alexa medaliță: Aici e-nchis? Spune l i găsit... norocul tău! a înat Zulnia, din rărunchi. xa a pus medalionul în cu, a ris: Ai grijă să nu-l ici prețul. E-o avere necicilor!

cîteva clipe, sfredelitor , Alexa a înțeles că boieea ceva. I-a luat diamantnici n-a țipat, n-a leșinat, u și-a smuls părul. Nea a pornit să scotocească um scotoceau și ceilalți de-afară, s-a auzit semă. Neicu a slobozit încă stol, umplînd salonul cu und noi leșinuri, cele din

auzit cîteva pușcături în ite.

de piatră.

niște moluște trezite din au început să se miște, cet, prevăzători, cu pași spre sofale, care spre uși,

care spre cîte o jupineasă mai dezgolită în prăbușirea leșinului.

— Sînt teaf — teaf... viu? întreba Scarlat, trezindu-se.

— Cum, a întrebat Alexandru Canta, domnia ta, cumnată Zulnia, aveai diamantul negru?

— De unde să-l am? Vai de păcatele mele!

— Atunci cum...

— Le-a vîrit în cap cineva nerozia asta; și ca să le-o scot, și lor și altor zăluzi, începînd cu fiică-mea Zoe, i-am lăsat să-mi ia un medalion fără cine știe ce valoare. Pentru năluca unei giuvaerice, pe care n-au văzut-o nici cînd, m-au urmărit haiducii și fiică-mea din castelul Cnezilor pînă la Cetățuia. Acum i-am lecut. Or să vadă că diamantul negru-i o stafie, o himeră. Și el și alții. Și mai cu samă Zoe și cei pe care i-a împins ea împotriva-mi. Înțelegi?

— Dibace ești, duduca! o admiră tî-nărul dăntăitor, așezîndu-și straiul. Așa festă, mai rar. Asta intră, con brio, în hronica mondenă a Ieșului și-a Moldovei.

— Dar de un — de unde știau că mata porți diamant... Adică nu, taină...

— Taci, bazileu idiot, a scrișnit Zulnia și, cu glas tare: Povestea asta cu diamantul negru e o sminteală a unor rău voituri, o gogoriță, o fandaxie a unor mișei, dușmani ai neamului Canta. Ci las' c-o să-i jumulesc eu, la vremea potrivită. Acum să ne veselim! Să dănuim, cînștiți oaspeți! Giuvaeruri mai aveți destule pe acasă.

— N-avem încotro; că de acu, numai miine, la lumina zilei, putem trece pe uliți, zîmbi Alexandru Canta, privind cum slujitorii îndreptau mesele și măturau cioburile. Zimbea, dar se vedea, cît colo, că era cătrănit rău: întii pentru că haiducii i-o luaseră înainte. Al doilea că, așa cum s-au petrecut lucrurile, nu mai era bun bazat că haiducii au luat diamantul: s-ar putea ca Zulnia să-i fi păcălit. Și-al treilea că, chiar dacă-l vor fi luat, nu mai era de fel sigur că-l vor da lui. Încurcată treabă... Pentru că Zulnia se arăta veselă și-n adevăr dornică de petrecere, toți s-au dedat desfătării.

VA URMA

MAGAZIN

Muzee pariziene

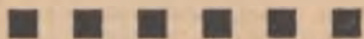
De oriunde ar veni, turistul se simte atras de vestitele muzee pariziene printre care, bineînțeles, și Luvrul. La parter, în partea stângă a clădirii, de la ferestrele căreia au privit Parisul atâtea capete încoronate ale Franței, se află galeriile de sculptură. Aglomerația este de nedescris, mai ales în sala rezervată „Frumoasei fără mâini“.

Pe americani îi distingi imediat în grupurile de turiști prin harnașamentul greu al aparatelor de fotografiat, de filmat, binocluri etc. Minunea grecească a fost așezată ingenios, denotând și de această dată bunul gust francez: nu există nici o tăblită lipită sau agățată de Venus din Milo. Ea, întreagă, este o carte de vizită pe care geniul uman a scris un singur cuvânt — nemurirea.

Un aspect asemănător cu cel din sala mai sus-amintită îl poți constata și în fata altei celebrități a Luvrului: Gioconda. Despre surisul ei s-au scris tomuri. O undă de ironie o percepi însă pe buzele Giocondei când, călător grăbit de timp, marcat de fuga pe hectarele muzeului, te oprești în fața pinzei lui Leonardo da Vinci.

În Place des Vosges, Muzeul Victor Hugo stă mărturie existenței aceluia care a fost unul din spiritele cele mai alese ale Franței. Picat și desenat de prietenii artiști, fixat în bronz de Rodin, Hugo trăiește în conștiința francezului și a lumii și ca un mare luptător pentru libertate al timpului său. Și pleci din acest loc de pioasă amintire cu sentimentul trăinicieii valorilor verificate prin timp, și amintindu-ți că și astăzi sint popoare care luptă pentru existența ființei naționale. Victor Hugo ar fi fost prietenul lor, ar fi apăsător până de artist și ar fi făcut și astăzi să se audă rezonanța vocii sale de cetățean în catedrala lumii.

La numărul 10, pe bulevardul Montmartre este muzeul Grévin cu „mari scene istorice evocate prin personajele de ceară“ cum te anunță un program. Un aer sinistru, bolnăvicios, plutește peste modelele marilor oameni ai Franței, aici, într-adevăr morți. Scenelor de asasinat, cum ar fi sfârșitul lui Marat în baie, li se adaugă personaje contemporane printre care și sportivi celebri. Cuprins de un sentiment apăsător cauți să scapi cât mai repede de lumea fantomatică a Grévin-ului, îndreptându-te spre apele leneșe ale Senei, spre marile bulevarde cu furnicarul lor, spre Montparnasse-ul cu scenele de istorie vie.

Sticlă rezistentă

Oameni de știință și tehnicieni francezi au reușit să pună la punct un procedeu simplu de obținere a unei sticle cu calități uimitoare. Ea este de 30 de ori mai rezistentă ca oțelul. În același timp, spre deosebire de sticla obișnuită și de cea câlită, rezistența noii sticle crește odată cu creșterea temperaturii.

Ulei din paie

La Institutul politehnic din Gdansk (Polonia) s-a elaborat o metodă de extragere a unui ulei comestibil din paie sau chiar din deșeurile de la producția hârtiei. Acest ulei este bogat în substanțe care elimină colesterolul din organism.

„Uriașul“ din drum

Plante ucigașe

Trandafirul nu poate suporta rezeda — plantă anuală de grădină cu flori conice, emanând un puternic parfum. Dacă un fir de trandafir și unul de rezeda se află alături în același vas, între ele începe un adevărat „război“ pe viață și pe moarte. Curînd, rezeda se ofilește, dar nici în ceasul morții lupta ei cu trandafirul nu încetează: ea secretă niște picături care, în cele din urmă,ucid și trandafirul.

Dacă se pun în același vas un trandafir și o garoafă, ambele flori își pierd parfumul. Nu trebuie puși alături de alte flori mici clopoșei care îșiucid imediat vecinii secretînd un suc toxic. Același lucru se întâmplă cu narcisa și floarea de „nu-mă-uita“.

Aparat de fiert ouă

Firma vest-germană A.E.G. a construit un aparat electric de fiert ouă. Acest aparat are o cutie în care se toarnă apa și în care se pun ouăle, după care gospodina îl reglează după dorință, în funcție de felul cum vrea să servească ouăle: moi, cleioase, ori tari. Când ouăle sînt fierte, aparatul se deconectează singur.

Primele cuvinte încrucișate

În numărul din 21 decembrie 1913 al suplimentului duminical al ziarului „New York World“ a apărut un „joc de cuvinte cruciș potrivite“. Jocul fusese elaborat de Artur Wynne, unul dintre redactorii ziarului, și introdus ca material de „umplutură“. În formă romboidală, jocul era alcătuit din 72 de pătrățele albe în jurul unui centru de pătrățele negre. Trebuiau ghicite 32 de cuvinte, pentru care se dădeau definiții de felul următor: „sfîrșit de zi“ (seară), „vis cu ochii deschiși“ (reverie) și altele tot atît de simple. Fără să știe, Wynne era autorul primului joc de cuvinte încrucișate. Pentru mulți, noua distracție a devenit o pasiune. Se spune, între altele, că o femeie din Chicago a obținut divorțul pe motiv că devenise o „văduvă a cuvintelor încrucișate“, unica preocupare a soțului ei fiind ca-reurile cu pătrățele albe și negre.

H. LEREA

Dezlegarea careului: OCTAVIAN GOGA, publicat în nr. 18 din 29 aprilie 1968
1. Oltul — Cosașul 2. Cîntece — Anița 3. At — Clacășii — U 4. Er — As — Ri — Apt 5. Prun — Ardeal — A 6. Iagum — Oe — Laur 7. — Uta — Sat — Si — Lu 8. Gica — Pămîntul 9. A — I — Rasinari 10. Riurasi — G — Uta 11. Ionică — Surd — P 12. Indită — Roată.

TENURILE

Grăsimea și uscăciunea pielei sînt stări constituționale cu care ne naștem și pe care le avem pînă la sfîrșitul zilelor. Numărul și calitatea glandelor sebacee — care alimentează cu grăsime stratul superior al pielii — și al glandelor sudoripare — prin care se face transpirația — nu pot fi schimbate după cum nu pot fi schimbate culoarea ochilor sau forma și proporțiile talei.

După cum pielea este mai grasă sau mai uscată, avem mai multe feluri de tenuri: uscat, gras, combinat, normal.

Tenul uscat

Pielea uscată este aspră la pipăit. Porii nu se văd. Este mată, zbîrcită, se juipoaie, e prăfoasă și oarecum lipsită de viață. Tenul uscat îmbătrînește mai repede decît pielea grasă. Lipsită de sucurile sale normale, pielea uscată se subțiază și se zbîrcește, se cojește și devine foarte sensibilă la frig. Trebuie reținut că sînt și o seamă de factori externi care contribuie la uscăciunea tenului ca: frigul, vîntul, abuzul de apă caldă și săpun, apele de toaletă pe bază de alcool, expunerea îndelungată la soare, schimbările brusce de temperatură, glicerina concentrată, abuzul de pudră, lipsa de vitamine din alimentație și folosirea de creme destinate tenurilor grase.

Tenul gras

Pielea grasă prezintă un aspect murdar, de culoare galbenă cenușie, lucioasă la vedere, lipicioasă și groasă la pipăit, are nenumărate găurele ca și cum ar fi fost înțepată de un ac gros, ceea ce îi dă aspectul unei coji de portocală sau a unei strecurători de ceai. Uneori, pielea grasă — seboreică — este presărată cu puncte negre (comedoane) sau cu coșuri (acnee). Este un ten pretențios dar se ridică mai greu.

Tenul combinat sau mixt

Este un ten care însumează calități ale tenului uscat și calități ale tenului gras. Pielea figurii prezintă zone grase cum ar fi: nasul și bărbia; și zone uscate în regiunile ochilor, fruntea și obrazii.

Pe nas și bărbie sînt oori cu puncte negre. Întîlnim tenuri combinate la care pielea pe obraz și bărbie este grasă și în rest uscată.

Tenul normal

Prezintă un aspect plăcut cu funcții normale și echilibrate. Se caracterizează prin pori mici, invizibili, pielea fiind uscată, suplă, fină — fără a fi fragilă — grasă — fără a fi lucioasă. Este pielea ideală, dar din păcate puține avem un astfel de ten.

Într-una din discuțiile ce vor urma ne vom ocupa de tratamentele specifice fiecărui tip de ten.

I. CODRUȚA

SFATURI PRACTICE

- Covoarele murdare se curăță bine prin perierea lor cu sare sau rumeguș umezite în oțet.
- Petele de vin roșu de pe fețele de masă se scot cu amoniac (două lingurițe la un litru de apă).
- Miezul de nucă învechit își recapătă gustul dacă este introdus în apă caldă, sărată.
- Dacă vrei ca albușul de ou să se întărească mai bine și mai repede, puneți cîteva picături de zeamă de lămiie.
- Petele de pe poșetele de vinilin se scot spălînd locurile respective cu apă și săpun.
- Pentru a reface cutele unei fuste plisate, înainte de a o călca, umezim pe dos o cârpă înmuiată în apă în care am adăugat o linguriță de oțet.

Institut de... învățămînt pentru păsările

La crescătoria de păsări cîntătoare și decorative de pe lângă Asociația pentru protecția naturii din Moscova a fost creat un „institut de învățămînt“ deosebit de interesant.

Directorul crescătoriei și colaboratorii săi folosesc calitățile interpretative ale păsărilor mai în vîrstă, (canari, pițigoii, presuri etc.) pentru a le învăța pe cele tinere să cînte. „Lecția“ începe, de obicei, cu o „arie“ de 30—40 minute, în care timp păsările tinere se află în cuști întunecoase, așezate în apropiere. După ce au ascultat „ariile“ a încă doi cîntăreți foarte buni, cuștile sînt descoperite și păsările încep să reproducă ceea ce au ascultat. Asemenea lecții se repetă de cîteva ori cu fiecare grup de păsări cîntătoare tinere. În această perioadă, ele primesc o hrană specială cu un conținut bogat în vitamine. Această „școală“ dă interpreți de primă clasă.

UZINA de REPARATII BRAȘOV

produce pe bază de comandă fermă:
BASTONUL ELECTRIC care se utilizează la dirijarea animalelor în gospodării zootehnice, abatoare, la pășuni și în transportul pe drum.

CARACTERISTICI TEHNICE:

- alimentarea 3 V. (2 baterii a 1,5 V.)
- tensiunea la capul cu borne 1500 V.

Tensiunea furnizată de bastonul electric este nepericuloasă pentru viața animalelor sau a omului, fiind de o durată mică, dar produce un șoc neplăcut care determină formarea reflexului.

Prețul de vânzare: 240 lei (pentru întreprinderile de stat), 273 lei (pentru C.A.P.-uri).

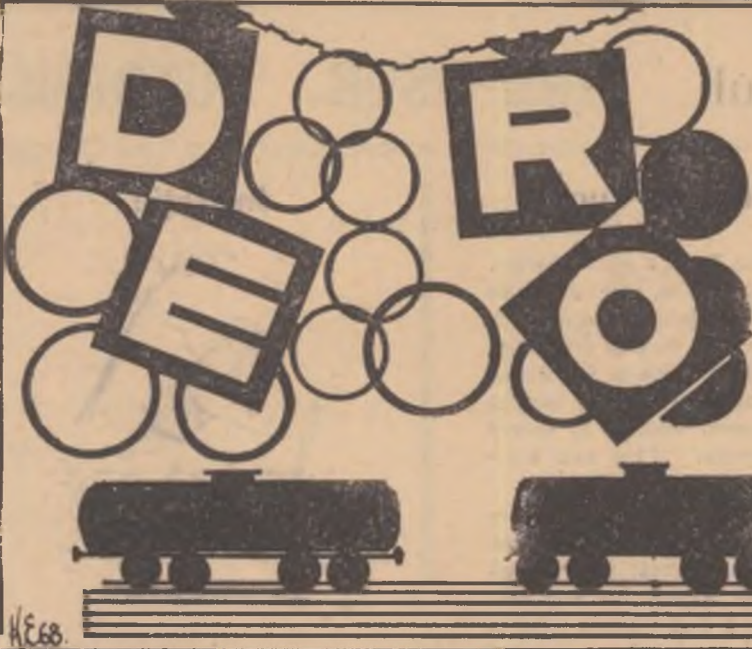
GOSPODINEI

Folosii cu încredere produsul CONSERVANT, pentru prepararea conservelor de legume, fructe și conservarea mustului.

Produsul conservant este absolut nevătămător și eficient. Se găsește de vânzare la toate magazinele alimentare din țară.

Produce Fabrica de Produse Chimice „SINTEZA” Oradea.

UZINA „DERO” PLOIEȘTI

bd. Republicii nr. 291,
telefon 24870,

produce și livrează pe bază de repartiție unităților comerciale și industriale un bogat sortiment de detergenți ca:

- Alba (Dero) Super
- Alba (Dero) lux
- Alba Ideal
- Detergenți lichizi
 - tip A (auto)
 - tip B (sticlărie, porțelanuri)
 - tip C (piese metalice).

Specialiști, tehnicieni și crescători de animale din fermele întreprinderilor agricole de stat, din cooperativele agricole de producție!

O dată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări este necesar să preveniți și să combateți îmbolnăvirile.

În acest scop, puteți procura produse biologice și medicamente de la farmaciile veterinare și depozitele specializate ale Direcției generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE 19-25 mai

DUMINICA: 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi?; 8.40 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar; 10.00 — ORA SATULUI. Din cuprins: ● Recolta anului 1968: prevenirea și combaterea efectelor secetei! ● Mureșul grădinar — reportaj despre lucrările de irigare pe care le execută cooperatorii de pe valea Mureșului ● Pe traseul E 15 A ● Muzică populară românească ● Montajul folcloric: „Stina maramureșeană”; 11.30 Concert simfonic; 12.15 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 — TELEJURNALUL DE PRINZ; 14.15 — ZIGZAG — telegazetă duminicală, transmisiuni sportive; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.45 — Telesport; 20.10 — Rapsodia română; 20.40 — Cronica duminicală; 20.45 — Teatrul în studio: „Apuz de soare” de Barbu Ștefănescu Delavrancea. **În pauză:** Muzică pe 16 mm; 22.15 — Parada vedetelor: Pia Colom-

bo; 22.45 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

LUNI: 17.30 — Pentru noi, femeile!; 18.00 — Actualitatea industrială; 18.30 — Curs de limba franceză (lecția a 17-a); 19.00 — Dimineața maturității — emisiune pentru adolescenți; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Soliști de muzică populară românească la cererea telespectatorilor; 20.50 TELE-UNIVERSITATEA. Istoria civilizațiilor; 21.25 — Film artistic: „Dimineața devreme”. O producție a studiourilor sovietice; 22.57 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARTI: 17.30 — Emisiune pentru cei mici; 18.00 — TV pentru specialiști din industrie. Automatizarea; 18.30 — Curs de limba engleză (lecția a 17-a); 19.00 — TV pentru școlari — Secolul XXI; „Mașinile pot gândi?”; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Buletinul meteorolo-

gic. Publicitate; 20.00 — Film serial: „Thierry la Fronde”; 20.26 — Opinia dumneavoastră...; 20.45 — Seară de teatru: „Neîncrede în foisor” de Nelu Ionescu. **În pauze:** ● Medalion liric: Mariana Dumitrescu ● Metronom; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00 — Curs de limba franceză (lecțiile 5 și 6 — reluare); 11.00 — Curs de limba rusă (lecțiile 5 și 6 — reluare); 12.00 TV pentru specialiști din industrie (reluarea emisiunii din 21 mai); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru cei mici: Alabala — Cine îndrăznește; 18.00 Telecronica economică; 18.30 — Curs de limba germană (lecția a 15-a); 19.00 — Club XX. Emisiune pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Soliști de muzică populară la cererea telespectatorilor; 20.15 — Transfoca-

tor; 20.45 — Studioul tinăruului interpret; 21.00 — Avanzpremieră; 21.15 — telecinemateca: „Nu sîntem singuri”. Film atristic cu Paul Muni; 23.07 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: programul I 10.00 — Curs de limba germană (lecțiile 5 și 6 — reluare); 11.00 — Curs de limba spaniolă (lecțiile 5 și 6 — reluare); 12.00 — Telecronica economică (reluarea emisiunii din 22 mai); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Emisiune pentru copii; 18.00 — TV pentru specialiști (medicină); 18.30 — Curs de limba rusă (lecția a 16-a); 19.00 Studioul pionierilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Film serial „Vikingii”; 20.30 — Privescți românești — montaj folcloric; 21.00 — Invitație pentru ora 21; 21.40 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice —

Chile; 22.05 — Ecran literar; 22.35 — Mari interpreți; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II:** 20.00 — O samă de cuvinte... „Meșterul Manole”; 20.30 — Muzeele lumii; Galeriile Tretjakov II); 20.45 — TELEJURNALUL DE SEARA; 21.00 — Desene animate; 21.10 — Transmisiune din Studioul de Concerte al Radioteleviziunii; 22.00 — Telecinemateca umorului; 22.20 — Invitație la dans.

VINERI: 10.00 — Curs de limba engleză (lecțiile 5 și 6 — reluare); 11.00 — TV pentru specialiști (medicină — reluarea emisiunii din 23 mai); 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru cei mici: „Țara mea”; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 17-a); 19.00 — „Brățara de aur”; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Buletinul

meteorologic. Publicitate; 20.00 — Actualitatea agricolă ● Lucrări agricole la zi ● Dialog economic: Folosirea tractoarelor disponibile după termenul însămînțării ● Reportajul emisiunii: Cantoanele pastorale ● Ecran internațional agricol; 20.20 — Studioul muzical: Schubert; 20.40 — Dialog despre cultură; 21.00 — Reflector; 21.15 — Film artistic: „Paradisul pierdut”; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBATA: 17.30 — Pentru cei mici: Ecranul cu păpuși; 18.00 — Stadion; 18.30 — Mult e dulce de frumoașă. Emisiune de limba română; 19.00 — Emisiune pentru școlari; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Teleenciclopedia; 21.00 — Vom reveni... peste șase luni; 21.15 — Film serial: „Răzbușătorii”; 22.05 — Seară de tango argentinieni; 22.35 — Parada vedetelor; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VITAMINA B₂

In cabinetul doctoriței Daniela Popescu din comuna Butimanu — Ilfov intră Vasile Tănase.

— Știți, am venit pentru fetița mea.

— Ai fost și ieri cu ea.

— Dar acum am venit fără ea. Ziceam că să-mi scrieți niște medicamente.

— Ți-am prescris ieri tot ce-i trebuie fetiței.

— Păi să-i dați și niște penicilină, streptomycină sau de aia cu aur.

— Nu are nevoie.

— Sigur, ea nu are nevoie, dar fetiței lui Cristea i-ați dat. De ce e ea mai cu moț decât a mea? Dați medicamente după om?

— Și după om...

— Aha!

— ...că doar nu toți oamenii suferă de aceeași boală. A lui Cristea avea temperatură și îi trebuia penicilină.

— Atunci, cel puțin, scrieți acolo niște vitamine.

— Ți-am dat vitamina B₂ și D₂.

— Așa-i! Dar de ce B₂ și D₂?

— Pentru că fetița are nevoie de ele.

— Asta știu eu. Însă înaintea de doi vine unu. Eu zic să scrieți și niște B₁.

— Fii serios omule. Vitamina B₁ e pentru dereglări ale sistemului nervos.

SATIRĂ SI UMOR

— Fercască dumnezeu! Nu înțeleg însă de ce pentru Stan ați dat și vitamina A. Înseamnă că tot după ochi merge aici.

— De data asta ai dreptate. După ochi. Că Stan suferă de ochi și are nevoie de vitamina A.

— Și cu asta m-ați lămurit. Am auzit eu de un medicament vestit făcut aici la noi în țară de îi zice Gerovital. Poate că ar fi bun.

— Sigur că e bun. Prelungește viața, întinerește organismul.

— Foarte bine, dacă începe

să le ia de mică, fetița mea o să arate și la 90 de ani ca acum.

— Dumitale nu-ți mai dau nici un medicament însă o să iau eu.

— Ce?

— Un carbaxin.

— N-o fi bun și pentru fetița mea?

— Acum nu. Însă, cind va fi mare, dacă se va face doctoriță și o să aibă pacienți ca dumneata cu siguranță că o să ia carbaxin.

VLADIMIR PANĂ

A B S E N Ț Ă

Iată că a început și trimestrul trei. La școala din comuna Cornești — Dimbovița, profesorul strigă catalogul. Cind ajunge în dreptul numelui Dumitrașcu Elena trece peste el. Nu pentru că a văzut-o în clasă ci dimpotrivă n-a văzut-o la școală decât o singură zi — la începutul anului cind s-au dat cărțile. De atunci, Elena n-a mai dat pe la școală. Să nu credeți că învață în particular. Acasă e pusă la alte treburi. Așa că la anul Elena o să „repete” clasa a V-a fiindcă, în ceea ce privește educația copilului, părinții ei sînt „absenți”.

Întîlnire

Nu știu ce se întîmplase

Cu un vierme de mătase,

Dar se pomeni că

Pică

Lingă nas, lui Azorică.

— Ham, ham, ham! (El s-a răstit, Necăjit

C-a fost trezit).

Ia te uită ce figură,

Amărită tîritură!

Dar ia spune, fără glume

Tu la ce ești bun pe lume?

Oamenii, precum aud

Te așază-n pat de dud.

Și, cu totul nefiresc,

Mult te mai cocoloșesc.

Te hrănești numai cu foi

Și te-mbraci în gogoloi.

Singurel te-ncurci în plasă

Și-apoi dormi și nici că-ți pasă.

Însă, iată

Niciodată

N-am văzut harnice mîini

Tîind frunză... pentru cîini.

— N-am să schimb a ta părere,

Doar un lucru îți voi cere:

Nu uita,

Eu pot zbura.

Tu, pe cît îmi pare mie

Faci prea multă gălăgie.

Stînd aici pe lingă vatră

Precum vîd te lasă rece

Că adesea, cîinii latră

Însă... caravana trece.

Cu apucături grotești,

Te pripești

Să mă detești.

Oamenii care mă fierb

Au pe buze un proverb

E păcat

De n-ai aflat:

Că din coada lui Azor

Nu faci... sită de mătase.

Sînt modest, dar eu strecor

Bogăția-n multe case.

CRISAN CONSTANTINESCU

Decernarea premiilor la concursul CINE ESTE... AUTORUL?

Un vechi cititor

În satul argeșean Cotmeana, l-am întîlnit pe învățătorul Dumitru Stănescu, deținătorul premiului I. Ne-a mărturisit că pentru a afla rezultatele exacte a aplicat proverbul „unde-s mulți puterea crește”. Săptămîină de săptămîină se sfătuia cu colegii de catedră Irina Bărbulescu și Ion Sorescu, apela la memorie și în special la cărțile bibliotecii.

Întrebîndu-l de cînd citește revista „Albina”, am primit un surprinzător și îmbucurător răspuns:

— Prima mea întîlnire cu „Albina” s-a petrecut în urmă cu 45 de ani. Pe atunci eram în clasa a III-a. Într-o grămadă de cărți aflate într-un cu-făr am găsit cîteva exemplare din această revistă. Mai tîrziu, cind am devenit salariat, m-am abonat la „Albina”. Și de atunci, timp de trei decenii, revista este mereu prezentă în casa mea. Cu aparatul primit ca premiu voi fotografia frumusețile acestor locuri pentru a organiza apoi o mică expoziție. Și aceasta, alături de vorbele mele, va populariza revista care astăzi îmi aduce un premiu iar în fiecare săptămîină îmi îmbogățește cunoștințele.

Să fie

într-un ceas bun

— Cum ați reușit să obțineți premiul? l-am întreat pe Aurel Teodorescu din Stejaru-Gorj.

— Am prins zece exacte fiindcă n-am mers ca la Pronosport cu 1, X sau 2. Aici am avut „soliști” siguri chiar și la ultimele două întrebări, cele de „incuietoare”.

— Cum ați reacționat cind ați citit în „Albina” că figurați printre premiați?

— De emoție... mi-a stat ceasul!

— Sînteți bucuros de festivitatea din această duminică?

— Da. Mai ales că nu s-a desfășurat într-o marți...

— De ce?

— Se spune că marțea ar fi trei ceasuri rele. Ori eu mă mulțumesc cu unul, numai să fie bun.

— Care a fost primul dv. gînd după primirea ceasului?

— Să-l întorc!

— Ce planuri de viitor aveți?

— Să particip și la următoarele concursuri ale „Albinei” și, bineînțeles, să dau răspunsurile cu o precizie de... ceasornic.

Bucuria Luciei

Luciei Picos îi place cartea. Numai așa se explică deseori vizite la biblioteca comunală, sîrguința cu care se pregătește pentru admitere la Facultatea de filologie și așa se explică și succesul obținut în cadrul concursului „Cine este autorul?”

Așadar, prima participare la un concurs, prima victorie. „N-a fost tocmai ușor”, mărturisește Lucia. Cu atît mai mare i-a fost bucuria cind a primit premiul într-un cadru festiv. A urmat un frumos program, prezentat de brigada artistică din comună și un montaj literar prezentat de elevii claselor V—VIII.

Îi dorim Luciei și alte succese și mai ales la examenele pentru care se pregătește.

ANA BLUM
bibliotecară, comuna Galda de Jos-Alba

Invitație

la șezătoare

Numeroase familii din Dolhești au primit din partea conducerii căminului cultural invitații la o șezătoare închinată vestitei „Albina”. Se du-sese vestea prin comuna suceveană că la această șezătoare se va desemna prin tragere la sorți concurentul care va lua premiul special.

Evenimentul, căci așa l-au socotit toți localnicii, a strîns în marea sală a căminului o mie de persoane. Profesorul Petru Sandovici, directorul căminului cultural, a vorbit despre „Albina” în cuvinte care nî l-au arătat a fi un cititor pasionat, un prieten apropiat revistei.

La tragerea la sorți a premiului special au participat cei nouă concurenți care au răspuns exact la toate întrebările concursului nostru. Nouă oameni — Vasile Pardos, Petru G. Marian, Ion D. Postelnicu, Gh. I. Mitruț, Petru Sandovici, Sandu Dumitru, Dumitru V. Covrig, Dumitru Chirilă și Marin Țipău au tras cîte un plic. Într-unul din acestea se afla o foaie cu inscripția: aparat de fotografiat. Și concurentul Dumitru Chirilă, cioban la C.A.P., a devenit fericitul posesor al unui aparat de fotografiat.

Partea artistică a șezătorii a cuprins coruri, dansuri, soliști și în încheiere o piesă de teatru.